Lietas arhīva Nr. 1-0459-20/31
ECLI:LV:ZRT:2020:0708.173045920.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē 2020. gada 8. jūlijā

Zemgales rajona tiesas tiesnese Inga Putra,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 26. maijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 467617 par to, ka 2020. gada 26. maijā plkst. 12.20/pers.A/ /adrese/, ļaunprātīgi nepakļāvās valsts policijas amatpersonas likumīgam rīkojumam – pārtraukt bēgšanu, kad policijas amatpersona veica dienesta pienākumus, turpinot bēgt. /pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta.

/pers. A/ parakstījis administratīvā pārkāpuma protokolu.

Motīvu daļa

[2] Likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" (*likums stājies spēkā 2020. gada 5. aprīlī, zaudējis spēku 2020.gada 10. jūnijā)* 5. panta otrā daļa noteic, ka tiesa administratīvo pārkāpumu lietas izskata rakstveida procesā. Tiesa, pamatojoties uz šo tiesību normu, ņemot vērā, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiāli tiesā saņemti 2020. gada 29. maijā, tas ir, laikā, kad vēl bija spēkā minētais likums, nolēma noteikt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem 2020. gada 1. jūnijā nosūtīts paziņojums. Paziņojumā cita starpā norādītas lietas dalībnieku tiesības līdz 2020. gada 3. jūlijam iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus. Līdz norādītajam termiņam tiesā nav saņemti paskaidrojumi vai citi ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi, kā arī nav pieteikts noraidījums tiesas sastāvam.

[3] Administratīvās atbildības likuma *(stājies spēkā 2020. gada 1. jūlijā)* pārejas noteikumu 2. punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Administratīvā pārkāpuma lietvedība ierosināta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, līdz ar to tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, piemēro Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas.

[4] Tiesnese, pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, atzīst, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[5] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantu par ļaunprātīgu nepakļaušanos pašvaldības policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, uzliek naudas sodu līdz 280 *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz 15 diennaktīm.

Minētās tiesību normas dispozīcija ietver divus pamatnosacījumus, kuriem jābūt pierādītiem, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, proti, jākonstatē, ka pašvaldības policijas darbinieks sabiedriskās kārtības vai dienesta pienākumu pildīšanas laikā izteica personai likumīgu rīkojumu vai prasību un ka persona ļaunprātīgi atteicās pakļauties izteiktajam rīkojumam vai prasībai.

[6] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1] pantu ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Atbilstoši stabilai judikatūrai administratīvo pārkāpumu lietās par pierādīšanas līdzekļiem tiek atzīti arī amatpersonu dienesta ziņojumi.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244. pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7] Lietā ziņas par faktiem, kas pierāda administratīvā pārkāpuma esību, nodibinātas ar šādiem pierādīšanas līdzekļiem.

[7.1] Ar 2020. gada 26. maija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 467617 konstatēts fakts, ka /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas amatpersonas likumīgajiem rīkojumiem un prasībām, kad viņš pildīja dienesta pienākumus.

[7.2] Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa inspektora Mārtiņa Liepiņa 2020. gada 26. maija ziņojumu, ka 2020. gada 26. maijā ap plkst. 12.20, pildot dienesta pienākumus kopā ar valsts policijas amatpersonu Aināru Gravu, pamanīja /pers. A/. /pers. A/ kopš 2020. gada 11. maija ir izsludināts meklēšanā.

/pers. A/, redzot, ka apstājas policijas dienesta automašīna, uzsāka bēgšanu ar kājām caur Meža prospekta ēku Nr. 2 un Nr. 4 iekšpagalmiem, Dobelē. Policijas amatpersona uzsāka /pers. A/ ķeršanu, vairākkārtīgi liekot personai apstāties un pārtraukt bēgšanu, sakot: „Policija, apstājies!", taču persona nepakļāvās policijas amatpersonas likumīgajām prasībām, brīdī, kad tā pildīja savus dienesta pienākumus, lai aizturētu persona, kas atrodas meklēšanā.

Pie ēkas Nr. /adrese/, /pers. A/ apstājās un tika aizturēts.

[7.3] Ar 2020. gada 26. maija /pers. A/ paskaidrojumu, ka 2020. gada 26. maijā ap plkst. 12.20 atradās Meža prospektā pie ēkas Nr. 4, Dobelē, kad pamanīja, ka piebrauc Valsts policijas darbinieki ar dienesta trafarēto automašīnu, un no tās izkāpj divas policijas amatpersonas. /pers. A/

satraucās un uzsāka bēgšanu. Tā rīkojās, jo vēlējās izvairīties no aizturēšanas tiesas sprieduma izpildei. /pers. A/ brīvības atņemšanas iestādē vēlējās ierasties pats, bez policijas iejaukšanās. Savu vainu /pers. A/ atzīst un izdarīto nožēlo.

[7.4] Ar 2020. gada 26. maija administratīvās aizturēšanas protokolu Nr. 171, kurā norādīts, ka 2020. gada 26. maijā plkst. 12.20 /pers. A/ administratīvi aizturēts par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā, lai novērstu administratīvo pārkāpumu.

[8] Tiesnese, novērtējot pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, atzīst, ka notikumā ir saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs un /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta.

Lietā noskaidrots, ka 2020. gada 26. maijā Dobelē savus dienesta pienākumus pildīja Valsts policijas amatpersonas Mārtiņš Liepa un Ainārs Grava, uzraugot sabiedrisko kārtību. Pildot dienesta pienākumus, policijas amatpersonas ieraudzīja personu, kuru atpazina kā /pers. A/ un zināja, ka persona izvairās no brīvības atņemšanas soda izciešanas saskaņā ar Zemgales rajona tiesas spriedumu, tāpēc izsludināts meklēšanā. Policijas amatpersonas nolēma /pers. A/ aizturēt, taču viņš uzsāka bēgšanu, nekavējoties nereaģējot uz policijas amatpersonas prasībām apstāties. Apstājās tikai pēc laika. Arī pats /pers. A/ atzina, ka ir pretojies policijas amatpersonas likumīgajām prasībām, jo negribēja, lai viņu aiztur.

Ņemot vērā minēto, tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētie notikuma apstākļi ir pilnībā pierādīti, notikumā ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo policijas amatpersona, pildot savus dienesta pienākumus, izvirzījusi /pers. A/ likumīgas prasības, savukārt /pers. A/ ļaunprātīgi tām nepakļāvās.

[9] Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22. panta noteikumiem administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

[10] Lai nostiprinātu likumību, novērstu tiesību pārkāpumus un, lai personu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības, uzliekot viņam naudas sodu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta soda sankcijas ietvaros.

No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta sankcijā paredzēts arī soda veids administratīvais arests. 2020. gada 1. jūlijā spēkā stājies Administratīvās atbildības likums administratīvo sodu – administratīvo arestu vairs neparedz.

Administratīvās atbildības likuma 4. panta otrā daļa noteic, ka normatīvajam aktam, kas atzīst administratīvo pārkāpumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā šo tiesību normu, /pers. A/ administratīvo arestu piemērot nedrīkst.

[11] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. panta otro daļu, nosakot sodu, tiesnesei jāņem vērā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pieļautais pārkāpums ir pietiekami nopietns, jo apdraud noteikto pārvaldes kārtību valstī. Policijas amatpersonas likumīgo prasību ievērošana personai ir obligāta.

Vērtējot pārkāpēja personību, jāņem vērā, ka /pers. A/ atzīstams par administratīvi sodītu. Identisku pārkāpumu /pers. A/ izdarījis atkārtoti, jo no Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datu bāzes redzams, ka /pers. A/ 2019. gada 7. novembrī atzīts par vainīgu un sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta ar administratīvo arestu uz piecām diennaktīm. Atkārtota identiska pārkāpuma pieļaušana liecina par /pers. A/ tiesisko nihilismu. Turklāt pēdējo astoņu gadu laikā /pers. A/ administratīvi sodīts 33 reizes. Tiesai nav ziņu par /pers. A/ mantisko stāvokli. /pers. A/ izcieš krimināsodu brīvības atņemšanas vietā. Atbildību mīkstinošus apstākļus tiesnese lietā nekonstatē. Saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 34. panta pirmās daļas 2. punktu par atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesnese atzīst to, ka pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu.

Izvērtējot visus soda noteikšanai būtiskos apstākļus, tiesnese atzīst, ka administratīvā soda mērķa sasniegšanai /pers. A/ piemērojams naudas sods 100 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175., 213., un 289.[16] pantu, tiesnese

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.?PC 467617), un sodīt ar naudas sodu 100 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā pēc pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums tiesas kancelejā pieejams 2020. gada 8. jūlijā.

Tiesnese I. Putra